

بررسی اثربخشی آموزش مبتنی بر برنامه ریزی درسی چند بعدی بر
خودکارآمدی تحصیلی و کیفیت زندگی تحصیلی کودکان پیش دبستانی شهر
بهشهر

نویسنده اول: فاطمه کریمی

حق التدریس دانشگاه آزاد اسلامی، مازندران، بهشهر

نویسنده دوم: خدیجه شهری

حق التدریس دانشگاه آزاد اسلامی، مازندران، بهشهر

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی آموزش مبتنی بر برنامه ریزی درسی چند بعدی بر خودکارآمدی تحصیلی و کیفیت زندگی تحصیلی کودکان پیش دبستانی شهر بهشهر انجام شد. روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. ۳۴ دانش آموز (۱۷ دختر و ۱۷ پسر) از دانش آموزان پیش دبستانی مهد کودک نابغه کوچولو شهر بهشهر در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ به روش در دسترس به عنوان نمونه انتخاب شدند و بصورت گمارش تصادفی در دو گروه گواه و آزمایش (هرکدام ۱۷ نفر) قرار گرفتند. ابزارهای مورد استفاده، پرسشنامه خودکارآمدی تحصیلی جینکز و مورگان (۱۹۹۹) و کیفیت زندگی تحصیلی اندرسون و بروک (۲۰۰۰) بود. گروه آزمایش برنامه درسی چند بعدی (بر اساس بسته یادگیری زمین ما و آنچه در آن است با تاکید بر پروژه آب) طی ۹ جلسه ۹۰ دقیقه ای دریافت کردند. در حالی که به اعضای گروه کنترل این آموزش ارائه نشد. برای تحلیل داده ها از روش تحلیل کوواریانس تک متغیری و چند متغیری استفاده شد. نتایج نشان داد آموزش مبتنی بر برنامه ریزی درسی چند بعدی بر خودکارآمدی تحصیلی و کیفیت زندگی تحصیلی کودکان پیش دبستانی تاثیر دارد. همچنین نتایج نشان داد آموزش مبتنی بر برنامه ریزی چند بعدی باعث ۸۲/۶٪ تغییر در نمره های کیفیت زندگی تحصیلی و ۸۶/۹٪ تغییر نمره های خودکارآمدی کودکان پیش دبستانی گردیده است. بر این اساس پیشنهاد می شود با توجه به اثربخشی برنامه ریزی درسی چند بعدی بر خودکارآمدی تحصیلی و کیفیت زندگی تحصیلی کودکان، بستری مناسب برای دسترسی آموزش همگانی آن در مراکز آموزشی پیش دبستانی ایجاد شود.

واژگان کلیدی: برنامه ریزی درسی چندبعدی، خودکارآمدی، کیفیت زندگی تحصیلی.